

maaſſee ſavnes i Galleriet, vilde det da ikke være en høiſt uheldig Omſtændighed, at man ſkulde være nød't til at undlade at kjøbe et ſaadant Malerie, fordi det ikke havde været paa den aarlige Udſtilling. Jeg vil hertil yderligere ſøie, at, naar jeg ſkulde gjøre nogen Indvending imod den Poſt, ſom den ærede Cultusminiſter har foreſlaaet, ſaa ſkulde det være den, at det er beſtemt, at det, ſom indkjøbes, nødvendigviis ſkal være af danſke Kunſtinere; thi vi maae dog erindre, at vi have et Galleri, ſom ikke alene omfatter den danſke Kunſt, men tillige indeholder en meget værdifuld Samling af andre Landes Meſtere, og vi maae erindre, at det kunde være af ſtor Interesſe for denne Samling, om man ved given Leilighed kunde udfylde et eller andet Savn. Vi maae tillige opſaa erindre, at der udvikler ſig ſamtidigt Kunſtretninger i andre Lande, at der ſaaledes nu er i Begreb med at udvikle ſig en høiſt agtvardig Kunſtretning i Norge; at overordentlig fortrinlige Arbeider ere fremkomne i Sverrig, og ſaaledes paa flere Steder i den civiliferede Verden; hvorfor ſkulde vort Galleri være udeluſket fra at gjøre Indkjøb ogſaa i diſſe Retninger, for at optage hvad der kunde være ønskeligt for at danne en anffuelig Overſigt over Kunſtretningerne i det Hele, hvor-til det allerede leverer ſaa-betydelige Bidrag. Jeg vilde derfor anſee det for meget ønskeligt, om den ærede Miniſter ved næſte Finantslovs Fremlæggelse foretog en ſaadan Forandring, at diſſe Ord: „danſke Kunſtinere“ udgik. Men, mine Herrer! dette Forſlag, ſom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Wilkens) har ſtillet, har nogle andre, og i mine Dine endnu væſentligere Indvendinger imod ſig. Den ærede Rigsdagsmand maa nemlig dog indrømme, at diſſe Malerier ſkulde være beſtemte til at opbevares og udgjøre en Deel af det Galleri, ſom her ſamles, og dette Galleri har ſin Beſtyrelſe; men nu forlanger den ærede Rigsdagsmand principaliter, at Indkjøbet til dette Galleri ingenlunde ſkal ſtee af denne Beſtyrelſe, under hvilken Galleriet er henlagt, men af en anden Beſtyrelſe; det vil alſaa ſige, at den Mand eller de Mænd, under hvilke denne Samling ſtaaer og ſom kjender den fra Grunden af, ſom har det rette Over-

ſigt over hvad der trænges til, og i hvilken Retning man fornemmelig ſkulde udvide den, ikke ſkulde kunne beſtemme, hvad der ſkal indkjøbes, men det ſkal gives dem andetſteds fra, fra andre Folk, ſom ikke kunne have den Indſigt, ſom de. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand ikke ſelv er Beſtyrer af en Samling; han er ialtſald i meget nær Forbindelſe med en ſaadan Anſtalt, ſom her er Tale om; jeg er Beſtyrer af en Samling, ſom tilhører Univerſitetet, og jeg kan forſikre, at Intet vilde være ſaa ødelæggende for en ſaadan Samling, ſom naar andre Folk udenfra ſkulde ſige mig, at det og det ſkulde jeg optage i denne Samling; thi det vilde være mig umuligt, at virke med Iver og Held i den Samlings Tjeneste, hvori jeg ſtaaer, derſom jeg blev berøvet denne forſte Betingeſe for min Virkſomhed ved Samlingen, at jeg ſelv, naturligviis under behørig Control, maa gjøre hvad jeg vil og hvad jeg anſeer for retteſt for Samlingens Forøgeſe. Jeg mener alſaa, at derſom vi ønske, at dette Galleri fremdeles ſkal kunne trives, og at denne Sum virkelig ſkal komme Maleriſamlingen til Nytte, ſaa vil det være aldeles nødvendigt, at vi indrømme Inſpecteuren ved Galleriet en meget væſentlig Virkning med Henſyn til Indkjøbet af Kunſtværker til Samme. Nu vil man vel hertil ſige: deraf bliver jo Følgen, at det bliver nedlagt i en enkelt Mand's Haand, at en viis eenſidig Smagsretning kan komme til at gjøre ſig gjældende; men hertil maa jeg ſvare, mine Herrer; at jeg anſeer det for overordentligt tvivlſomt, hvorvidt det er ſkadeligt. Jeg troer ſnarere, at man kan ſige, at det i mange Tilfælde er meget gavnligt, at en eenſidig Smagsretning gjør ſig gjældende; thi den, ſom har en eenſidig Smagsretning, han har den ſædvanlig paa Grund af, at han er trængt dybt ind i og har opfattet den Green, ſom han beſkjæftiger ſig med, med Varme og Interesſe, og jeg kan anføre Dem Exempler, hvis Rigtighed jeg troer De maae indrømme, for at netop ſaadanne eenſidige Smagsretninger have været til ſtor Gavn. Jeg kan ſige Dem, at det allermæſte, af hvad vi have af Samlinger af Naturalier og andre til Naturvidenſkaben henhørende Gjenſtande, ſom have nogen sær-